

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 22 lipca 2015 r.

Poz. 3260

WYROK NR II SA/WR 685/14 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 2 grudnia 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Władysław Kulon
Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (sprawozdawca)
Sędzia WSA Anna Siedlecka

Protokolant

Daria Laskowska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 2 grudnia 2014 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Gminy Wisznia Mała

z dnia 22 stycznia 2014 r. nr VI/XXXIX/344/14

w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie Mienice

- I. stwierdza nieważność § 3 pkt 16 we fragmencie: „realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie”, § 7 ust. 6 pkt 5 lit. c, § 7 ust. 6 pkt 6 we fragmencie: „według technicznych warunków przyłączenia właściwego operatora sieci”, § 10 ust. 1 pkt 3 we fragmencie: „i US” zaskarżonej uchwały;**
- II. orzeka, że zaskarżona uchwała w zakresie wskazanym w pkt. I nie podlega wykonaniu;**
- III. zasądza od Gminy Wisznia Mała na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda, jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – zwanej dalej „u.s.g.”, (t. jedn. z 2013 r. Dz. U. poz. 594 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej: – § 3 pkt 16 we fragmencie „realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie” z powodu istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „u.p.z.p.” (t. jedn. z 2012 r., Dz. U. poz. 647 ze zm.) w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. jedn. z 2013 r. Dz. U. poz. 260 ze zm.); – § 7 ust. 6 pkt 5 lit. c, § 7 ust. 6 pkt 6 we fragmencie „według technicznych warunków przyłączenia właściwego operatora sieci” z powodu naruszenia art. 28 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 9 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury; – § 10 ust. 1 pkt 3 we fragmencie „i US” z powodu istotnego art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

W odpowiedzi na skargę organ wskazał, że „przyjmuje zarzuty” i wniósł o jej uwzględnienie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie. Akty prawa miejscowego są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą zatem wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań, a także powtarzać kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkować musi stwierdzenie nieważności uchwały w całości lub w części (art. 28 u.p.z.p.).

Przepis art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. nakazuje radzie przyjęcie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Natomiast zgodnie z § 4 pkt 9 ww. rozporządzenia wspomniane zasady powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury wraz z ich parametrami oraz określenie warunków ich powiązań z układem zewnętrznym i niezbędne wskaźniki.

Z przytoczonych przepisów nie wynika norma prawna pozwalająca radzie gminy na zamieszczenie w uchwale nakazu uwzględniania warunków lub zasad wskazanych przez operatorów sieci na określone działania adresatów planu miejscowego. Umowy cywilnoprawne z dostawcami tzw. mediów mają charakter adhezyjny i nie musi tego przypominać ustalenie zawarte w planie miejscowym. Organ powinien zadbać o jak najlepsze wykorzystanie granic upoważnienia ustawowego i nie ulegać pokusie zawarcia przy okazji w akcie wykonawczym ustaleń jego zdaniem celowych, ale pozostających poza tymi granicami. Bezsprzecznie, więc organ formułując w przedmiotowej uchwale postanowienia § 7 ust. 6 pkt 5 lit. c („rozwiązania techniczne sposobu zasilania obiektów do sieci elektroenergetycznej określa odpowiedni operator sieci”) oraz § 7 ust. 6 pkt 6 („ustala się doprowadzenie usług telekomunikacyjnych z sieci telekomunikacyjnej według technicznych warunków przyłączenia właściwego operatora sieci”) naruszył zasady sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.), art. 7 i art. 94 Konstytucji RP oraz § 142 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), co uzasadnia stwierdzenie ich nieważności w zaskarżonym fragmencie.

Rada przekroczyła również normę kompetencyjną zawartą w art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. wprowadzając w § 3 pkt 16 przedmiotowej uchwały zapis, że drogi wewnętrzne mogą być realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie. Jest to nieuzasadnione rozszerzenie kategorii uprawnionych podmiotów albowiem zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy o drogach publicznych (regulującego przedmiotową materię) – *budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie dróg wewnętrznych oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku – do właściciela tego terenu.*

W § 10 ust. 1 pkt 3 uchwały Rada określiła, że dla działek w zabudowie oznaczonej symbolem U, UK i US minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek wynosi 1000 m², a jednocześnie w zaskarżonym § 10 ust. 1 pkt 5 uchwały Rada postanowiła, że dla działek w zabudowie oznaczonej symbolem US minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek wynosi 3000 m². Tym samym Rada wprowadziła dla terenów oznaczonych symbolem US dwie różne wartości dla minimalnej powierzchni nowo wydzielonych działek. Z pisma Przewodniczącego Rady z dnia 8 sierpnia 2014 r. wynika, że jest to wynik omyłki, gdyż § 10 ust. 1 pkt 3 uchwały miał dotyczyć wyłącznie terenów oznaczonych symbolem U i UK, a § 10 ust. 1 pkt 5 terenów oznaczonych symbolem US. Bezsprzecznie więc postanowienie § 10 ust. 1 pkt 5 uchwały narusza art. 2 Konstytucji RP.

Mając powyższe uwadze, na podstawie art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.jedn. z 2012 r. Dz. U., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.